

תלמודו בידו

דף יא עמוד ב

- א** העידו שמת בעלה ונישאת לאחר, וחזר בעלה הראשון ומת בלא בנים, מה דינה ודין צרתה ?
- ב** האם מותר להחזיר גרושתו אם התארסה לאחר וגירשה או מת ?
- ג** ללישנא קמא דרב יהודה, החזיר גרושתו שנישאה לאחר ומת בלא בנים, מה דינה ודין צרתה ?
- ד** ללישנא בתרא דרב יהודה באופן הנ"ל, מה דינה ודין צרתה ?
- ה** לר' יוחנן, החזיר גרושתו שנישאה לאחר ומת בלא בנים, מה דינה וצרתה ?

- א** מן התורה: מתייבמת או חולצת. שלא נאסרה על בעלה, כיון שהיה מותר לה להינשא לאחר שהעידו שמת בעלה, ואנוסה היא.
- מדרכנן: לחכמים היא חולצת, וצרתה אף מתייבמת.
- לר' שמעון אף היא מתייבמת, הואיל ואנוסה היתה.
- ב** ר' יוסי בן כיפר: מותר. שנאמר "לא יוכל אחרי אשר הטמאה", והיינו אחר שנבעלה. חכמים: אסור. שנאמר "והיתה לאיש אחר", והויה היינו קידושין.
- ו"אשר הטמאה" מלמד, שהמחזיר סוטה שנבעלה עובר בלאו [מלכד העשה].
- ג** ר' יוסי בן כיפר: היא וצרתה פטורות מן החליצה, שנאמר בה "טומאה" ודינה כעריות. (תוס')
- חכמים: היא חולצת. צרתה, ספק אם אף מתייבמת ו"אשר הטמאה" נדרש לגבי סוטה.
- או חולצת, כי אין מקרא יוצא מדי פשוטו, ואף במחזיר גרושתו יש טומאה.
- ד** ר' יוסי בן כיפר: היא פטורה מן החליצה, שנאמר בה "טומאה".
- וצרתה, ספק אם מתייבמת, כי אף ש"היא תועבה" אבל צרתה אינה תועבה.
- או שפטורה מחליצה [ו"היא תועבה" ממעט בתה, וכשרה לכהונה].
- חכמים: היא חולצת. וצרתה אף מתייבמת, כיון שאין במחזיר גרושתו דין טומאה.
- ה** לשון א': היא אסורה ביכוס, שאם בעלה אסור בה כל שכן היבם. וצרה, ספק אם מתייבמת.
- לשון ב': היא, ספק אם מתייבמת משום המצוה [אף שלבעלה אסור]. הצרה מתייבמת.